

Teza: Kary dyscyplinarne. Kara łączna.

Mając na uwadze poszczególne czyny zarzucane radcy prawnemu i objęte wnioskiem o ukaranie konieczne było zgodnie z art. 65¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych wymierzenie kar za poszczególne przewinienia, a następnie kary łącznej.

Sygn. akt WO - 88/16

ORZECZENIE

z dnia 13 września 2016 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWSD Jacek Klimowicz

SWSD Mariusz Łątkowski /sprawozdawca/

Protokolant: Kamila Kamińska

przy udziale Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. Tomasza Schefflera

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2016 r. na rozprawie

sprawy radcy prawnego R. K. obwinionego o to, że:

1)

w okresie 2 lipca 2012 do 18 września 2015 roku pomimo przyjęcia zlecenia od K. O. w sprawie przeciwko (...) sp. z o.o. nie wytoczył powództwa, ani nie sporządził opinii dla klientki w przedmiocie braku podstaw do wystąpienia na drogę sądową, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 art. 8 oraz art. 12 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

2)

w okresie od dnia 02 lipca 2012 roku do dnia 24 listopada 2014 roku pomimo żądań klientki K. O. nie udzielał jej informacji o przebiegu sprawy lub udzielał informacji nieprawdziwych, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust., art. 8 oraz art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/ VIII/ 2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

3)

w okresie od dnia 08 października 2012 roku do dnia 24 listopada 2015 roku pomimo żądań klientki K. O. nie zwrócił otrzymanych od niej dokumentów prowadzonej sprawy, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust., art. 8 oraz art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/ VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

4)

w okresie od dnia 08 października 2012 roku do dnia 24 listopada 2015 roku pomimo żądań klientki K. O. nie zwrócił otrzymanych od niej środków na uiszczenie opłaty sądowej w sprawie przeciwko (...) spółce z o.o., w kwocie 2.400,00 złotych i kwoty 599,01 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego pomimo nie uiszczenia opłaty sądowej i nie wykonania żadnych czynności procesowych w okresie od 2 lipca 2012 roku do dnia 18 września 2015 roku, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust., art. 8 oraz art. 37 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

5)

pomimo upływu w dniu 28 grudnia 2015 roku wyznaczonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w K. terminu do złożenia wyjaśnień w sprawie, wyjaśnień takich nie złożył, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 62 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/ VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

z powodu odwołania pokrzywdzonej i Ministra Sprawiedliwości od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w K. z dnia 19 maja 2016 r (...)

orzeka:

1.

uchyla w całości orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w K. z dnia 19 maja 2016 r(...)

i sprawę przekazuje temu sądowi do ponownego rozpoznania,

2.

rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w wysokości 1.100,00 zł (jeden tysiąc sto zł) pozostawia Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w K..

Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 19 maja 2016 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w K. uznał winnym radcę prawnego J. K. (2) obwinionego o to, że:

6)

w okresie 2 lipca 2012 do 18 września 2015 roku pomimo przyjęcia zlecenia od K. O. w sprawie przeciwko (...) sp. z o.o. nie wytoczył powództwa, a nie sporządził opinii dla klientki w przedmiocie braku podstaw do wystąpienia na drogę sądową, to popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 art. 8 oraz art. 12 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

7)

w okresie od dnia 02 lipca 2012 roku do dnia 24 listopada 2014 roku pomimo żądań klientki K. O. nie udzielał jej informacji o przebiegu sprawy lub udzielał informacji nieprawdziwych, to jest popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. Art.8 oraz art. 44 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/ VIII/ 2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

8)

w okresie od dnia 08 października 2012 roku do dnia 24 listopada 2015 roku pomimo żądań klientki K. O. nie zwrócił otrzymanych od niej dokumentów prowadzonej sprawy, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust., art. 8 oraz art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/ VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

9)

w okresie od dnia 08 października 2012 roku do dnia 24 listopada 2015 roku pomimo żądań klientki K. O. nie zwrócił otrzymanych od niej środków na uiszczenie opłaty sądowej w sprawie przeciwko (...) spółce z o.o., w kwocie 2.400,00 złotych i kwoty 599,01 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego pomimo nie uiszczenia opłaty sądowej i nie wykonania żadnych czynności procesowych w okresie od 2 lipca 2012 roku do dnia 18 września 2015 roku, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust., art. 8 oraz art. 37 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/ VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

10)

pomimo upływu w dniu 28 grudnia 2015 roku wyznaczonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w K. terminu do złożenia wyjaśnień w sprawie, wyjaśnień takich nie złożył, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w związku z art. 62 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/ VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i mając na uwadze wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o wydanie orzeczenia uzgodnionej z obwinionym kary wymierzył obwinionemu za te czyny karę dyscyplinarną zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres 3(trzech) miesięcy oraz orzekł dodatkowo zakaz sprawowania patronatu na okres lat 5 (pięciu) oraz obciążył obwinionego kosztami postępowania w sprawie w wysokości 500,00 zł.

Od tego orzeczenia w terminie złożyli odwołania pokrzywdzona oraz Minister Sprawiedliwości. Pokrzywdzona zaskarżyła orzeczenie w części dotyczącej kary i zarzuciła rażącą niewspółmierność kary, polegającą na wymierzeniu obwinionemu kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres trzech miesięcy i zakazu sprawowania patronatu przez okres pięciu lat. W uzasadnieniu odwołania pokrzywdzona poniosła to, że obwiniony radca prawny nie naprawił wyrządzonej szkody oraz nie powziął żadnych działań zmierzających do ustalenia z pokrzywdzoną terminu i sposobu naprawienia szkody. Nadto pokrzywdzona podniosła, że z uwagi na orzeczonej karę zawieszenia wykonywania zawodu ma charakter iluzoryczny, albowiem nie stanowi dla radcy prawnego żadnej dolegliwości w wykonywaniu zawodu z uwagi na możliwość „przeorganizowania” we współpracy z innymi prawnikami. Pokrzywdzona podkreśliła jeszcze i to, że dolegliwość tej kary może być mniejsza o ile czas wykonania kary przypadnie na okres wakacyjny, co wg skarżącej mogłoby mieć miejsce w niniejszej sprawie. Zdaniem skarżącej jej zarzuty pod adres orzeczonej kary nie podważa orzeczonej zakazu sprawowania patronatu, albowiem nie wiadomo, czy obwiniony wykonywał zadania wynikające

z patronatu. Nadto pokrzywdzona podniosła, że charakter naruszeń obowiązków radcy prawnego oraz ich okres czasowy uzasadniają jej zarzut co do orzeczonej kary.

Natomiast Minister Sprawiedliwości zarzucił orzeczeniu obrazę przepisów prawa materialnego, to jest art. 65¹ ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych polegającą na niewymierzeniu obwinionemu kar za poszczególne przewinienia dyscyplinarne oraz kary łącznej. Nadto podniósł zarzut obrazę przepisów postępowania, które miały wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 355 § 1 k.p.k. i art. 343 § 7 k.p.k. w związku

z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych poprzez uwzględnienie wniosku o wydanie na posiedzeniu orzeczenia skazującego i uwzględnienie uzgodnionej z obwinionym kary, mimo braku podstaw do uwzględnienia wniosku.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Rozpatrując wniesione odwołania należy przede wszystkim wskazać na środek złożony przez Ministra Sprawiedliwości. Zarzuty podniesione w tym odwołaniu jako najdalej idące prowadzą do wydania orzeczenia kasatoryjnego. Rację ma Minister Sprawiedliwości wskazując, iż Sąd I instancji pominął wielość czynów zarzucanych obwinionemu. Poza sporem jest kwestia ustaleń faktycznych dotyczących sprawstwa oraz winy radcy prawnego, z wyjątkiem jednej okoliczności, o której niżej. Niemniej mając na uwadze poszczególne czyny zarzucane radcy prawnemu i objęte wnioskiem

o ukaranie konieczne było zgodnie z art. 65¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych wymierzenie kar za poszczególne przewinienia, a następnie karę łączną. Mając na uwadze dwuinstancyjność postępowania dyscyplinarnego i konieczność orzeczenia prawidłowej kary wobec obwinionego uchylenie orzeczenia stało się konieczne.

Podniesiony przez pokrzywdzoną zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary powinien Sąd I instancji wziąć pod uwagę ewentualnie przy wymierzeniu kary. Do wyjaśnienia pozostawia się również Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu okoliczności sygnalizowane przez pokrzywdzoną w jej odwołaniu oraz w piśmie procesowym z dnia 12 lipca 2016 r. a związane z niewywiązaniem się

przez obwinionego radcy prawnego z deklaracji o zwrocie pobranej zaliczki na opłatę sądową i koszty pomocy prawnej (vide k. 55). Pozostaje to niezbędne zwłaszcza w kontekście oświadczenia obwinionego złożonego na rozprawie odwoławczej, w którym zadeklarował, iż pobrane środki od pokrzywdzonej zwróci jej do dnia 20 września 2016 r.

Orzeczenie o kosztach postępowania dyscyplinarnego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym pozostawiono do rozstrzygnięcia Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu w K. po myśli art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych oraz przepisów uchwały nr 86/IX/2015 KRRP z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.